

ΨΕΥΔΟΜΑΙ

Vox a nomine pustulae ψύδραξ separanda est. Nam ψεύδομαι neque a vocibus ψυδρός, ψυθής, ψύθος n., quas Hofmann 426 s. v. enumerat, neque a vocibus ψιθυρίζω „whisper what one dares not speak out, whisper slanders“; — ψέδρα· ψιθυρός; — ψιδόνες· διάβολοι, ψιθυροί; — σοίδης· ψίδυρος, ἀλαζών, διάβολος; — ψοίδης εἰς ἀλαζών . . . procul abest. Itaque et verbo ψεύδομαι et posterioribus vocibus, ut Hofmann 427 s. v. ψιθυρός docet, interiectio aliqua *ψυθ- vel potius susurri calumniosi imitatio continetur. At ψύδραξ e radice *bhs-u- (*bhes- „terere“) derivatum est, cf. ψυδνή χέρσος· ἀραιά, ὀλίγη; — ψύδιος· ἀραιά, ὀλίγη . . .

— ψοῖαι, ψυῖαι, ὄσφϋς (-ύς)

Hes. ψυῖαι . . . καὶ αἱ κατὰ τὴν ὄσφϋν σάρκες interpretatur. Altera forma ψοῖαι vel ψόα τὸ μέρος τοῦ σώματος est. Quae corporis pars cum tenuis sit, cf. ags. *hlanca* „Hüfte, Weiche“ ab ags. *hlanca* „mager, dünn, schlank“ profectum (Holthausen, Altengl. EW 162), e radicis *bhes- „terere“ forma *bhs-u- nomen eius derivatum est, cf. ψυ-δ-νῆ χέρσος· ἀραιά, ὀλίγη; — ψύδιος· ἀραιά, ὀλίγη . . . Itaque *ψυῖαι e *bhs-usjə, ψοῖαι e *bhs-osjə orta sunt. Sed ψ cum σπ, σφ alternare notum est (cf. Schwyzer I 329). Itaque ὄσφϋς eiusdem originis est atque ψυῖαι, cum stirps *bhs-ū- in *zbh-ū- abierit. ὄ- protheticum est.

Ljubljana.

M. Grošelj.

LYRICI CROATICI

Tin Ujević:
(1897—1956)

NOCTURNUM

Hac nocte frons mea candescit,
hac nocte palpebrae meae sudant;
et cogitationes meas somnus adussit,
vita excedam propter pulchritudinem.

Anima ardens in profunda est altitudine,
fax illa in imo noctis;
fleamus, fleamus in tranquillitate,
moriatur, moriamur in solitudine.

Zagreb.

Versio: T. Smerdel.